

динъ, кога понаякне, лесно може да ги раз-
зумѣе?

Нъ най-лоше нѣщо е, кога едно дѣте иска да научи нѣкоя прѣдмѣтъ, а не може да го разбере. Тогавато зима да не вѣрва силъ-тъ си, и това невѣрване може да ся вкорени въ него, та да въспрѣ за много врѣмя успѣхыты на учение-то му. Колко и колко даровиты дѣца сѣ ставали тѣпы и лѣнны, само и само, защото безврѣмянни уроци направили дѣте-то да не вѣрва силъ-тъ си, която е много потрѣбна на всякой чловѣкъ въ всякож работѣ. Затова единъ учитель, като види, че единъ урокъ е мѣченъ за дѣте-то, тутакси трѣбва да го остави за другъ пѣтъ.

Пò-горѣ ся каза, че е пò-добрѣ да ся подкачя учение-то малко пò-късно, а не пò-рано. Нъ и късно-то подкачяние си има лоше-то влияние. Душевната сила на дѣте-то, ако не е управена камъ учебны занятия, чясто ся случява да земе такава посока, съ която учитель-тъ послѣ ще има да ся бори, и може и да не сполучи. Въ наши-ты училища има много такывы дѣца, които ся учятъ мѣчно, само и само, защото сѣ дадени на училище късно, и затова тѣхниты врѣстници, и пò-малкы-ты дѣца, ги заминувать. Отъ другъ странъ, има много дѣца, които не ся учятъ добрѣ, защото сѣ дадени отъ малкы на училище или сѣ туряни отъ рано да учятъ букваря у дома си.

Въ отечество-то ны има много училища, въ които ходять да ся учятъ 5 годишни дѣца. Па какво ли правять тамъ тыя пепелчюци? Не щяше ли да е пò-добрѣ, ако да имъ ся дадеше по нѣкож игричкѣ ужъ като работѣ? Още, много лоше нѣщо, кога ги туряты да учяты само букваря, безъ да имъ даватъ нѣкож работицѣ, и ги оставяты да сѣдятъ празны и сгрѣнжыты на едно мѣсто, и пр.